

PL

PL

PL



KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 24.7.2007
KOM(2007) 456 wersja ostateczna

2005/0211 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

**wspólnego stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i
Rady ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska
morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)**

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

**wspólnego stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i
Rady ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska
morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku do PE i Rady (dokument COM(2005)505 wersja ostateczna - 2005/0211/COD):	24.10.2005
Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny:	20.04.2006
Data wydania opinii przez Komitet Regionów:	26.04.2006
Data wydania opinii przez Parlament Europejski, pierwsze czytanie:	14.11.2006
Data przyjęcia wspólnego stanowiska:	23.07.2007

2. PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Europejskie środowisko morskie musi zmierzyć się ze wzrastającą liczbą poważnych zagrożeń. Morska różnorodność biologiczna w Europie zmniejsza się i ulega zmianom. Siedliska morskie ulegają zniszczeniu, degradacji oraz zakłóceniom. Dodatkowe trudności dotyczą barier instytucjonalnych dla poprawy ochrony europejskiego środowiska morskiego oraz znaczących niedoborów w zakresie informacji i wiedzy.

Obecne pogorszenie stanu środowiska morskiego i związane z nim obniżenie jego wartości ekologicznej ogranicza wzrost dobrobytu oraz tworzenie nowych miejsc pracy, wynikających z działalności na morzach i oceanach Europy. Brak odpowiednich rozwiązań sprawi, że unijna gospodarka morska nie będzie mogła przyczynić się do realizacji celów agendy lizbońskiej.

Celem proponowanej dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej jest zatem odbudowa stanu ekologicznego europejskich mórz i oceanów poprzez osiągnięcie i utrzymanie ich „dobrego stanu środowiska” do 2021 r. Uwzględniając zróżnicowane warunki i problemy związane ze środowiskiem morskim w UE, wniosek przewiduje ustanowienie europejskich regionów morskich na podstawie kryteriów geograficznych i środowiskowych.

Na szczeblu UE nie zostaną określone żadne specjalne środki dotyczące zarządzania. Dyrektywa zapewni zintegrowane ramy polityczne, uwzględniające wszystkie problemy i ich wpływ na środowisko, definiując jasne i funkcjonalne działania w celu bardziej efektywnej ochrony środowiska morskiego. Dyrektywa będzie musiała zostać wprowadzona w życie i wdrożona na szczeblu regionów morskich.

Na pierwszym etapie strategii będą oparte na ocenie stanu środowiska w celu umożliwienia podejmowania decyzji na podstawie najlepszej dostępnej wiedzy naukowej. Na drugim etapie, każde państwo członkowskie w ścisłej współpracy z innymi państwami członkowskimi i odpowiednimi krajami trzecimi w danym regionie morskim, opracuje i wdroży strategię morską dla swoich wód morskich, zmierzającą do osiągnięcia „dobrego stanu środowiska”. Przy opracowywaniu strategii morskich państwa członkowskie powinny pracować w ramach istniejących regionalnych konwencji morskich – OSPAR dla północno-wschodniego Atlantyku, HELCOM dla Morza Bałtyckiego, Konwencji z Barcelony dla Morza Śródziemnego i Konwencji z Bukaresztu dla Morza Czarnego.

Proponowana dyrektywa w sprawie strategii morskiej wchodzi w zakres szóstego programu działania w zakresie środowiska naturalnego, przyjętego w 2002 r. Dyrektywę należy także postrzegać w szerszym kontekście rozwoju nowej unijnej polityki morskiej zapowiedzianej przez zieloną księgę zatytułowaną *W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz* przyjętą przez Komisję dnia 7 czerwca 2006 r¹. Proponowana ramowa dyrektywa w sprawie strategii morskiej będzie stanowić filar środowiska naturalnego w przyszłej unijnej polityce morskiej.

3. UWAGI DOTYCZĄCE WSPÓLNEGO STANOWISKA

3.1 Uwagi ogólne

Komisja przyjęła w całości, w części lub co do zasady **52 z 87** poprawek przegłosowanych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu. Spośród wspomnianych **52** poprawek, **37** zostało włączonych do wspólnego stanowiska.

Komisja przyjęła poprawki prowadzące do uznania znaczenia: podejścia ekosystemowego w zarządzaniu europejskim środowiskiem morskim; współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i krajami trzecimi dla rozwoju i wdrażania strategii morskich w regionach; oraz potrzeby zaawansowania integracji środowiska naturalnego. Komisja zaakceptowała także poprawki prowadzące do wyjaśnienia tekstu, w szczególności te odnoszące się do definicji; dotyczące powiązania z innymi dyrektywami (np. ramową dyrektywą wodną, dyrektywą ptasią, dyrektywą siedliskową); dotyczące zasięgu geograficznego (objęcie zakresem dyrektywy także Morza Czarnego); odnoszące się do odwołań do odpowiednich umów międzynarodowych; oraz dotyczące włączenia niektórych wskaźników „dobrego stanu środowiska”.

Komisja odrzuciła poprawki, które przesunęłyby plan wdrożenia dyrektywy, gdyż zostało to uznane za nierealistyczne. Komisja odrzuciła także poprawki wprowadzające obowiązek wskazania chronionych obszarów morskich w dyrektywie. Obszary te powinny być postrzegane raczej jako środki służące osiągnięciu „dobrego stanu środowiska”, niż jako cel

¹ COM (2006)275 wersja ostateczna.

ostateczny i dlatego też ich ustanowienie nie powinno być obowiązkowe. W istotnej kwestii wprowadzenia wskaźników „dobrego stanu środowiska”, Komisja mogłaby zaakceptować niektóre z sugestii Parlamentu ale preferuje wskaźniki skupiające się raczej na jakości środowiska naturalnego, niż poszczególnych negatywnych oddziaływaniach. Przyjęcie jedynie podejścia opartego na negatywnym oddziaływaniu prowadziłoby niewątpliwie do niedocenienia potencjalnego ryzyka i zagrożeń, i nie pozwoliłoby UE na odejście od fragmentarycznego podejścia do kwestii zarządzania środowiskiem morskim. Komisja odrzuciła także poprawki dotyczące przyznania doraźnej pomocy finansowej przy wdrożeniu zaproponowanej dyrektywy morskiej oraz przyznania niektórym regionom specjalnego statusu.

3.2 Uwagi szczegółowe

3.2.1 Poprawki Parlamentu przyjęte przez Komisję i włączone w całości lub w części do wspólnego stanowiska.

Następujące poprawki zostały odpowiednio wprowadzone do wspólnego stanowiska: poprawki o numerach **1, 3, 6, 7, 8, 12, 15, 16, 18, 22, 23** (motywy), **25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 56, 60, 63, 70, 75, 77 i 84** (artykuły).

Poprawka **1** dotycząca rozszerzenia geograficznego zakresu dyrektywy w szczególności na Morze Czarne została zaakceptowana przez Radę, z wyjątkiem odwołania do Oceanu Arktycznego. Poprawka **3**, podkreślająca obciążenia mórz i oceanów, poprawka **6** podkreślająca wagę ekosystemów oraz poprawka **7**, dotycząca celów biologicznych i środowiskowych, zostały przyjęte w części.

Poprawka **8** została wprowadzona w części. Odwołanie do integracji zostało przeformułowane w taki sposób, że jest ono obecnie w pełni możliwe do zaakceptowania przez Komisję.

Poprawka **12**, dotycząca znaczenia współpracy z krajami trzecimi, została uwzględniona w znacznej części (np. motyw 18), z wyjątkiem idei zainicjowania partnerstw.

Poprawka **15**, dotycząca efektywności pod względem kosztów, potrzeb badawczych i monitoringu, została uwzględniona.

Poprawka **16**, dodająca odwołanie do funkcji ekologicznych, została w dużej mierze uwzględniona.

Poprawka **18**, dotycząca znaczenia badań morskich w siódmym programie ramowym w zakresie badań, została uwzględniona w znacznej części.

Poprawka **22**, podkreślająca potrzebę uwzględnienia niniejszej dyrektywy w ramach wspólnej polityki rybackiej, została utrzymana.

Poprawka **23**, dodająca odwołanie do podejścia ekosystemowego i do podejścia ostrożnościowego została włączona do motywów 5, 7 i 40.

Poprawka **25**, wprowadzająca pożyteczne odwołanie do jakości wód w państwach wnioskujących i stowarzyszonych, została pośrednio ujęta w art. 6, dotyczącym współpracy między państwami członkowskimi a krajami trzecimi.

Poprawka **84**, zawierająca odwołanie do chronionych obszarów morskich w nowym motywie, została w pełni uwzględniona.

Poprawka **26**, dotycząca istniejących zobowiązań i inicjatyw na szczeblu międzynarodowym, została częściowo wprowadzona w definicji „wód morskich” (art. 3) we wspólnym stanowisku poprzez odwołanie do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

Poprawka **27** jest ujęta w art. 3, zawierającym definicje. Zgodnie z poprawką Parlamentu Europejskiego, definicje obejmują „wody morskie”, „stan środowiska”, „dobry stan środowiska”, „zanieczyszczenie”. Jednakże, definicje różnią się czasami co do treści. W szczególności definicja „wód morskich” zawarta we wspólnym stanowisku ogranicza się do wód po stronie w kierunku morza od linii podstawowej, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych, ograniczając wspólne pokrycie z wodami po stronie w kierunku morza od linii podstawowej, do których stosuje się ramową dyrektywę wodną w zakresie elementów istotnych dla ochrony środowiska morskiego, które znajdują się poza zakresem tej dyrektywy. Natomiast definicja zawarta w poprawce **27** obejmuje wody pływowe, obejmując tym samym szerszy zakres wód regulowanych w ramowej dyrektywie wodnej. Ponadto definicja „dobrego stanu środowiska” zawarta we wspólnym stanowisku nie jest tak szczegółowa, jak definicja zawarta w poprawce **27**. Poprawka **27** zawiera także definicję „chronionych obszarów morskich”, która nie została wprowadzona do wspólnego stanowiska; i odwrotnie, wspólne stanowisko wprowadza definicje, które nie występują w poprawce **27** („cel środowiskowy”, „obszar szczególny”, „współpraca regionalna” i „morska współpraca regionalna”).

Poprawka **28** została zachowana poprzez dodanie Morza Czarnego do listy regionów morskich (art. 4).

Poprawka **29**, która zawiera odwołanie do konieczności zapewnienia spójności z odpowiednimi umowami międzynarodowymi, jest pośrednio i częściowo wprowadzona we wspólnym stanowisku (tj. odwołanie do spójności z Konwencją ONZ o prawie morza w art. 3).

Poprawka **31** jest zawarta we wspólnym stanowisku, jeżeli skoordynowane strategie morskie na region są rozumiane jako kompilacja strategii krajowych, a nie jako indywidualna regionalna strategia morska. Większe znaczenie przypisane współpracy regionalnej we wspólnym stanowisku powinno przyczynić się do przygotowania dobrze skoordynowanych strategii (art. 6) na poziomie regionalnym i podregionalnym. Poprawki **33**, **37** i **47**, które także sugerują przygotowanie regionalnych strategii morskich, są również uwzględnione (art. 6) pod warunkiem, że regionalne strategie morskie są ponownie rozumiane jako kompilacja strategii krajowych, i nie pociągają za sobą odpowiedzialności zbiorowej.

Poprawka **36** jest wprowadzona (art. 5 ust. 3) w zakresie w jakim zostanie uznany przyspieszony mechanizm wdrożenia. Wprowadzone powiązanie ze wsparciem UE jest uwzględnione częściowo – w sposób, który jest do zaakceptowania przez Komisję – w art. 5, poprzez zaproszenie Komisji do działań wspierających.

Poprawka **39**, dotycząca chronionych obszarów morskich, jest ujęta w art. 13 ust. 4 wspólnego stanowiska, z wyjątkiem obowiązku ustanowienia takich obszarów, wprowadzonym przez Parlament, co nie było do zaakceptowania przez Komisję.

Poprawka **41**, dotycząca współpracy regionalnej, jest ujęta w art. 6 wspólnego stanowiska. To samo odnosi się do poprawek **42** i **43** – z wyjątkiem odniesienia do współpracy z krajami trzecimi, pod banderą których pływają statki w morskich regionach UE.

Poprawka **48** sugeruje wprowadzenie odwołania do funkcji ekosystemu w art. 8. Zostało to uwzględnione we wspólnym stanowisku, mimo że takie odwołanie pojawia się w art. 3 ust. 4 (definicja „stanu środowiska”).

Poprawka **49**, odnosząca się głównie do potrzeby uwzględnienia istniejących istotnych ocen przy dokonywaniu wstępnej oceny przewidzianej w art. 8, jest uwzględniona we wspólnym stanowisku poprzez zawarcie odwołania do „innych stosownych ocen, takich jak przeprowadzone wspólnie w ramach regionalnych konwencji morskich” w art. 8 ust. 2.

Poprawka **51**, która ustanawia specjalne wymogi dotyczące koordynacji i spójności ocen, jest pośrednio wprowadzona w wyżej wspomnianym tekście dodanym do art. 8 ust. 2, oraz poprzez uwydatnienie znaczenia współpracy regionalnej we wspólnym stanowisku.

Poprawka **53** jest częściowo uwzględniona we wspólnym stanowisku. Podczas gdy dostosowanie tekstu dokonane przez Parlament nie zostało uwzględnione, obie instytucje zgodziły się, że istnieje potrzeba zawarcia odwołania do nowego załącznika (załącznik I) dotyczącego ogólnych wskaźników jakości. Należy jednak zauważyć, że występują znaczne różnice pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim co do treści tych załączników.

Poprawka **56**, która dotyczy głównie włączenia odwołania do dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej (79/409/WE i 92/43/WE) w art. 11 (programy monitorowania) jest uwzględniona częściowo, ponieważ wspólne stanowisko wprowadza odwołania do obu dyrektyw w art. 13 (programy środków). Dodatkowe odniesienie do globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES) w poprawce **56** nie jest uwzględnione. Podczas gdy odniesienia do szczególnych dyrektyw wodnych (91/271/EWG, 2006/7/WE) dokonane w poprawkach **50** i **63** nie są formalnie zachowane, wspólne stanowisko zawiera odwołanie do „innych stosownych ocen” w art. 8 ust. 2 oraz do „właściwych środków wymaganych na mocy prawodawstwa wspólnotowego” w art. 13 ust. 2, pośrednio uwzględniając te uwagi.

Poprawka **60** jest uwzględniona pośrednio, ale tylko w części. Odwołanie do podejścia ekosystemowego pojawia się we wspólnym stanowisku (art. 1). Odwołanie do zasady ostrożności pojawia się w motywach. Zasada działań prewencyjnych, zasada „zanieczyszczający płaci” lub kwestia skutków transgranicznych nie są bezpośrednio zawarte.

Poprawka **70**, wymagająca od Komisji przygotowania sprawozdania cztery lata po wdrożeniu dyrektywy w zakresie potencjalnych konfliktów, została tylko częściowo i pośrednio uwzględniona we wspólnym stanowisku (*art. 20*), który zawiera pod lit. g) „streszczenie sposobu, w jaki inne stosowne polityki wspólnoty przyczyniają się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy”.

Poprawki **75** i **77**, które dostosowują tekst dyrektywy do treści decyzji 2006/512/WE w sprawie uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (komitologia), zostały uwzględnione (art. 22 i 23).

3.2.2 *Poprawki Parlamentu przyjęte przez Komisję, ale nie włączone do wspólnego stanowiska.*

W odniesieniu do **motywów**, poprawka **2** stwierdzająca, że UE jest półwyspem, nie została uwzględniona. Poprawka **9** o współpracy regionalnej nie została utrzymana.

Poprawka **46**, kwalifikująca właściwe organy („krajowe”), nie została uwzględniona.

Poprawki **52** i **58**, dotyczące dostępu do danych i zasad dostępu nie zostały uwzględnione we wspólnym stanowisku mimo, że art. 8 ust. 2 zawiera odwołanie do innych istotnych ocen wykonywanych w ramach regionalnych konwencji morskich. Jednak odwołanie do obowiązku przekazania ocen i programów monitorowania Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska nie zostało uwzględnione. Zastrzeżenie Komisji wobec braku odwołania do dyrektywy INSPIRE w poprawkach Parlamentu jest uwzględnione w art. 19 ust. 3 wspólnego stanowiska.

Poprawka **55** nie została uwzględniona. Nie uwzględniono także odwołania do potrzeby wzięcia pod uwagę elementów o znaczeniu transgranicznym przy ustalaniu celów środowiskowych, co było do zaakceptowania przez Komisję, ani pozostałej części poprawek dotyczących harmonogramu wdrożenia, których Komisja nie poparła.

Poprawka **57**, odnosząca się do wprowadzenia wymogu współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w celu zapewnienia spójności metod dotyczących monitoringu nie została uwzględniona we wspólnym stanowisku.

Poprawka **66** co do zasady nie została uwzględniona, mimo że obie instytucje zgodziły się na zmianę nazwy art. 14 na „Wyjątki”. Wspólne stanowisko nie zawiera odwołania do zmian klimatycznych, które Komisja mogłaby poprzeć. Ponadto nie uwzględniono tych elementów poprawek Parlamentu, które nie były do zaakceptowania przez Komisję ze względu na ich zasięg geograficzny. Jednakże, wprowadzenie przez Parlament obowiązku udzielenia przez Komisję odpowiedzi państwom członkowskim, kiedy to Wspólnota jest uprawniona do przyjmowania środków, zostało w znacznej części uwzględnione we wspólnym stanowisku, ale w innym artykule (art. 15).

Poprawki **67** i **68**, dotyczące ustanowienia procesu konsultacyjnego z zainteresowanymi stronami, nie zostały uwzględnione.

Poprawka **73**, wyjaśniająca cele przeglądu dyrektywy, nie została zawarta we wspólnym stanowisku.

Poprawki **80**, **81**, **82**, **91** i **92**, dotyczące wskaźników dobrego stanu środowiska, zawierają znacznie większą liczbę wskaźników niż te zamieszczone na odpowiedniej liście wspólnego stanowiska (odpowiednio 21 i 11). Główna różnica polega na zamieszczeniu przez Parlament około dziewięciu wskaźników, które wymagają opisu dobrego stanu środowiska z punktu widzenia negatywnego oddziaływania szczególnych działań ludzkich (takich jak przemysł instalacji morskich (elementy l, n), żegluga morska (elementy m oraz o), inne działania ludzkie (elementy p do t). Wspólne stanowisko odzwierciedla, jednak w bardziej synoptyczny sposób część innych wskaźników opartych o „stan” albo „wpływ”.

3.2.3 Poprawki Parlamentu odrzucone przez Komisję, ale włączone do wspólnego stanowiska.

Poprawka **38** przyznająca Morzu Bałtyckiemu pilotażowy status nie została uwzględniona wprost, ale możliwość wyznaczenia „projektów pilotażowych” jako elementu wdrożenia dyrektywy została uznana we wspólnym stanowisku (art. 5 ust. 3).

Poprawki **62** i **64**, wprowadzające obowiązek wyznaczenia chronionych obszarów morskich (MPAs) nie zostały w całości włączone do wspólnego stanowiska. Jednakże zostały one częściowo uwzględnione w dodanych dwóch akapitach dotyczących włączenia chronionych obszarów morskich jako części programu w zakresie środków, które powinny zostać wypracowane (art. 13 ust. 4). Należy zauważyć, że tekst wspólnego stanowiska nie wprowadza obowiązku ustanowienia chronionych obszarów morskich.

3.2.4 Poprawki Parlamentu odrzucone przez Komisję i niewłączone do wspólnego stanowiska

W odniesieniu do motywów, poprawka **4** dotycząca Morza Bałtyckiego została odrzucona. Poprawka **5** dotycząca celów ilościowych i jakościowych nie została utrzymana. Poprawka **10**, domagająca się koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi w odniesieniu do państw bandery, których statki rybackie pływają na morskich wodach EU, została odrzucona. Poprawka **11**, dotycząca racjonalności sieci Natura 2000 także została odrzucona. Poprawki **13** i **17**, przyznające priorytet badawczy pewnym regionom, nie zostały utrzymane.

Poprawki **14** i **88**, domagające się powołania doraźnych struktur na szczeblu państw członkowskich w celu zorganizowania współpracy międzysektorowej, zostały odrzucone.

Poprawki **19** i **74**, odnoszące się do finansowego wsparcia Wspólnoty dla procesu wdrażania, zostały także odrzucone.

Poprawki **20**, **34**, **35**, **69**, **79** i **85**, przesuujące terminy wdrożenia, nie zostały uwzględnione.

Poprawka **21**, która jest sprzeczna z Traktatem w zakresie zarządzania rybołówstwem, nie została utrzymana.

Poprawka **30**, dodająca Chorwację do listy państw członkowskich Morza Adriatyckiego (art. 4), nie została utrzymana. Rada opowiedziała się za całkowitym usunięciem jakichkolwiek odwołań do państw członkowskich w tym artykule.

Poprawka **32**, podkreślająca znaczenie obowiązku osiągnięcia dobrego stanu środowiska, została odrzucona. Wspólne stanowisko złagodziło początkowy tekst Komisji dotyczący tego istotnego zagadnienia.

Poprawka **40**, zmieniająca tytuł art. 6, nie została utrzymana.

Poprawka **44**, wprowadzająca szczególne ramy regulacyjne skupiające się na projektach inwestycyjnych w środowisku morskim, została odrzucona.

Poprawka **45**, dotycząca wspólnej polityki rolnej, nie została utrzymana.

Poprawka 54, usuwająca wszelkie odwołania do komitologii w celu dalszego opracowania wskaźników dotyczących dobrego stanu środowiska, nie została utrzymana.

Poprawki 59 i 61, łącznie ze sformułowaniem dotyczącym przyjęcia środków i programów w zakresie odtwarzania historii i obserwacji zanieczyszczeń morskich, zostały odrzucone.

Poprawka 65, wymagająca od Komisji opracowania kryteriów dotyczących dobrego zarządzania oceanami, nie została utrzymana.

Poprawka 71, wprowadzająca obowiązek ochrony Oceanu Arktycznego, została odrzucona.

Poprawka 72, która odnosi się do chronionych obszarów morskich i wymaga dostarczania sprawozdań okresowych dotyczących ustanowienia takich obszarów, nie została utrzymana.

Poprawka 76, wymagająca przyjęcia nowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą w zakresie komitologii dla przyjęcia standardów metodologicznych, została odrzucona.

Poprawka 78, która wprowadziłaby obowiązki dla państw członkowskich na wodach poza jurysdykcją albo suwerennością UE, nie została utrzymana.

Poprawka 90, której skutkiem byłoby usunięcie radionuklidów z wykazu substancji do oceny, nie została uwzględniona.

3.2.5 *Dodatkowe zmiany dokonane we wniosku przez Radę*

Wspólne stanowisko zawiera pewne istotne zmiany w porównaniu z pierwotnym wnioskiem Komisji. Zmiany te niestety wpływają negatywnie na treść wniosku.

Najważniejsze zmiany dotyczą:

- **zmniejszenia poziomu ambicji celów dyrektywy, wynikającego ze zmiany art. 1.** Podczas gdy pierwotny wniosek Komisji wymagał opracowania strategii morskich mających doprowadzić do osiągnięcia dobrego stanu środowiska, wspólne stanowisko złagodziło ten obowiązek poprzez zawarcie następującego sformułowania: „zmierzące do osiągnięcia dobrego stanu środowiska”.

Jednakże, co jest pozytywne, państwa członkowskie będą musiały wykazać ogólny pozytywny trend w kierunku osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2021 r. W oparciu o wspólne stanowisko, opracowanie strategii morskich do 2021 r. nie byłoby wystarczające, jeżeli strategię te nie prowadziłyby do lepszej ochrony środowiska morskiego.

Ponadto ostatecznym celem dyrektywy pozostaje pełne osiągnięcie dobrego stanu środowiska, ponieważ inne odwołania do tego pojęcia w dyrektywie nie zostały zmodyfikowane (np. w art. 13).

- **wprowadzenia nowego przepisu zwalniającego państwa członkowskie z podjęcia określonych kroków służących wdrożeniu dyrektywy, kiedy nie istnieje istotne ryzyko dla środowiska morskiego albo kiedy koszty byłyby nieproporcjonalne:** wprowadzenie takiego nowego przepisu byłoby dodatkiem do już istniejącej ochrony w zakresie kosztów wdrożenia, przewidzianej w pierwotnym wniosku (w szczególności art. 13 ust. 3). Konieczność udowodnienia braku istnienia istotnego ryzyka albo wystąpienia

nieproporcjonalnych kosztów nie została wystarczająco jasno określona we wspólnym stanowisku.

Inne istotne zmiany są następujące:

- **zasięg geograficzny dyrektywy w sprawie strategii morskiej i ramowej dyrektywy wodnej:** definicja wód morskich zawarta w art. 3 została zmodyfikowana w celu wskazania, że wody morskie powinny objąć wody morskie uregulowane w ramowej dyrektywie wodnej w takim zakresie, w jakim dotyczą one ważnych elementów ekosystemu morskiego, nieuregulowanych w ramowej dyrektywie wodnej. Poszerzenie zakresu dyrektywy morskiej o wody morskie uregulowane ramową dyrektywą wodną jest niezbędne w celu zapewnienia spójnego wdrożenia obu dyrektyw, ponieważ ekosystem morski nie respektuje sztucznych granic administracyjnych. Wskazana byłaby szersza interakcja zakresów geograficznych obu dyrektyw, obejmująca także wody przybrzeżne a nawet przejściowe (tj. obszary wód powierzchniowych położonych blisko ujść rzek, które mają częściowo solankowy charakter wynikający z bliskości wód przybrzeżnych).
- **kontrola wdrożenia przez Komisję (art. 12 i 16):** wspólne stanowisko osłabia możliwości kontroli wdrożenia przez Komisję, ograniczone obecnie do funkcji doradczej w oparciu o notyfikacje państw członkowskich.
- **nowy przepis dotyczący przyspieszonego programu wdrożenia dla projektów pilotażowych (art. 5 ust. 3):** wspólne stanowisko dodaje nowy przepis dotyczący możliwości przyspieszenia wdrożenia w tzw. regionach projektów pilotażowych do zidentyfikowania przez zainteresowane państwo członkowskie.
- **skreślenie odwołania do państw członkowskich w art. 4:** wspólne stanowisko zawiera jedynie listę regionów morskich i sugerowanych podregionów, bez precyzowania, które państwa członkowskie przylegają do tych regionów i podregionów.

4. PODSUMOWANIE

Komisja uważa, że wspólne stanowisko, przyjęte przez wszystkie – z wyjątkiem jednego (Włochy wstrzymały się od głosu) – państwa członkowskie, jest ważnym krokiem w kierunku przyjęcia ramowej dyrektywy w sprawie strategii morskiej.

Jednakże Komisja zauważa, że wspólne stanowisko nie zawiera tak ambitnych celów jak pierwotny wniosek Komisji, w szczególności w odniesieniu do nadrzędnego celu, wiążącego charakteru osiągnięcia dobrego stanu środowiska i kosztów implementacji. W odniesieniu do ostatniego punktu Komisja chciałaby przypomnieć, że dobra polityka zależy od posiadania informacji wysokiej jakości i, że obecnie istniejące oceny i programy na szczeblu unijnym nie są ani zintegrowane ani kompletne.

Komisja wyraża jednak zadowolenie, że wspólne stanowisko w pełni uznaje silną potrzebę zintegrowanego podejścia europejskiego dla skuteczniejszej ochrony naszych mórz i oceanów. Odwołania do wagi współpracy i koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi i krajami pozaunijnymi w celu rozwinięcia i wdrożenia strategii morskich w regionach są także pozytywne. Dodanie elementów do definicji „dobrego stanu środowiska” jest także użyteczne, mimo że Komisja wolałaby definicje, które skupiają się raczej na elementach dotyczących jakości środowiska niż poszczególnych oddziaływaniach.